

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа садржан је у члану 97. тачка б) Устава Републике Србије, којом је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште и економске односе са иностранством.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о потврђивању Споразума о стабилизацији и придруживању између европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник – Међународни уговори”, број 83/08; у даљем тексту: Споразум) Република Србија је преузела обавезу да постепено усклади домаће прописе с правним тековинама Европске уније (у даљем тексту: ЕУ). Споразумом је предвиђено да се већ у раној фази хармонизације у домаће право транспонују основни елементи правних тековина ЕУ, везане за заједничко тржиште и друга правила у вези са трговином. Споразум је ступио на снагу 1. септембра 2013. године, а приступни преговори Републике Србије и ЕУ званично су почели у јануару 2014. године. Након тога, у јулу 2014. године, Република Србија је усвојила Програм усклађивања домаћег законодавства с правним тековинама Европске уније, чија је трећа ревизија усвојена октобра 2018. године, са ревидираним роковима усклађивања у периоду 2018 – 2021. године. Тим новим програмом је, између осталог, предвиђено да се донесе Закон о уређењу тржишта пољопривредних производа у који би се пренеле опште одредбе из Уредбе (ЕУ) бр. 1308/2013 Европског парламента и Савета од 17. децембра 2013. године о успостављању заједничке организације тржишта пољопривредних производа.

У Републици Србији пољопривредна политика се заснива на два закона:

- Закон о пољопривреди и руралном развоју („Службени гласник РС”, бр. 41/09, 10/13 – др. закон и 101/16),
- Закон о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју („Службени гласник РС”, бр. 10/13, 142/14, 103/15 и 101/16).

Међутим, ниједан од ова два закона не омогућава регулисање тржишта пољопривредних производа и увођење нових механизма уређења тржишта, који су потребни да би пољопривреда Републике Србије наставила да се развија. Тржишни механизми у Републици Србији нису у складу са мерама организације заједничког тржишта у ЕУ. У Републици Србији не постоји јединствен законодавни оквир за спровођење већине мера за уређење тржишта на начин како се оне примењују у ЕУ.

Да би Република Србија могла да у свој систем имплементира захтеве и мере, које се односе на уређење тржишта пољопривредних производа, каква постоји у ЕУ, потребно је да успостави јединствени правни основ у домаћем законодавству. Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде препознало је важност доношења закона, на основу кога би се различитим захтевима и мерама уредило тржиште пољопривредних производа и створили услови за активирање захтева и мера уређења тржишта, а са циљем да, у тренутку приступања ЕУ, постоји изграђен законодавни и институционални оквир, неопходан за имплементацију ЕУ механизма, који се односе на организацију заједничког тржишта пољопривредних производа. Стога, доношење оваквог правног акта предвиђено је у важнијим стратешким документима, као што су:

- Закључак о усвајању Националног програма за пољопривреду за период 2018 – 2020. године („Службени гласник РС” број 120/17);

– Закључак о усвајању Акционог плана за преузимање, усвајање и спровођење правних тековина Европске уније у области пољопривреде и руралног развоја (усвојен од стране Владе 18. октобра 2018. године);

– Закључак о усвајању Програма усклађивања домаћег законодавства с правним тековинама Европске уније (чија је трећа ревизија усвојена од стране Владе 1. марта 2018. године, са ревидираним роковима усклађивања у периоду 2018 – 2021).

Хармонизација прописа и изградња одговарајућих институција представљају основне предуслове за стицање пуноправног чланства у ЕУ за сваку државу кандидата. Механизми који тренутно постоје у овој области нису у потпуности у складу са одредбама ЕУ које се односе на уређење тржишта. Наиме, не постоји законодавни оквир за потпуну имплементацију мера које се односе на уређење тржишта пољопривредних производа. Неке од мера трговинске политике постоје, али нису компатибилне са правним тековинама ЕУ, као што су на пример тржишни стандарди, мере трговинске политике које се односе на трговину са другим државама и систем тржишних информација. Постоје и одређене мере које су делимично компатибилне са ЕУ, као на пример у области виноградарства и винарства.

Раст конкурентности пољопривреде у великој мери зависи од формирања ефикасног тржишног ланца, који укључује широк спектар нових производа, услуга и учесника. Развој и унапређење тржишног ланца у свим његовим сегментима треба да допринесе јачању и ефикасности сектора пољопривреде, као и његовој способности да тржишту испоручи квалитетну и безбедну храну за потрошаче. Циљ је да се формира ефикасан систем веза у производном ланцу, који ће гарантовати и промовисати најбоље производне праксе и омогућити ефикасно управљање производима. Тржишни ланац на домаћем тржишту тренутно је веома фрагментисан и недовољно организован, како у области производње, тако и у делу прераде, са очигледним дефицитом организација за пружање адекватне логистичке подршке и као такав, представља кочницу даљем расту конкурентности сектора пољопривреде.

Обавезе произвођача за прилагођавање захтевима потрошача у погледу квалитета и следљивости прехранбених производа све су веће, нарочито са појавом нових veleпродајних система, чији захтеви по правилу превазилазе постојеће стандарде на домаћем тржишту. Стварањем услова за испуњење захтева великих продајних система, умањиће се ризик искључења домаћих произвођача из овог растућег сегмента тржишта.

Стандардизација робе је врло важна за несметан развој сектора трговине. Тржишни стандарди омогућавају купцу и продавцу лакшу комуникацију и пласман на тржишту. Већина прописа, који регулишу тржишне стандарде и квалитет пољопривредних производа, а који се тренутно примењују у Републици Србији, није у потпуности усклађена са међународним прописима и стандардима, што отежава пласман наших производа на инострано тржиште. Усаглашавање домаћих прописа у овој области са међународним прописима и стандардима у многоме ће допринети не само повећању извоза, већ и регулисању ситуације на домаћем тржишту.

Независно од одабраног модела прилагођавања (смањење трошкова производње или повећање додате вредности производа), неопходна је боља вертикална координација и унапређење постојеће логистике у ланцу производње хране. Развојем и унапређењем тржишног ланца и пратеће логистичке подршке, стварају се услови за равноправнији приступ тржиштима (роба, капитала и информација) за све произвођаче, независно од величине и типа пољопривредног газдинства, олакшава се увођење и примена тржишних стандарда, ознака квалитета, креирање иновативних решења и производа, као и њихово брендирање и промоција.

Уговарање производње у већини пољопривредних сектора није уобичајена пракса, пре свега, због слабих перформанси примарне пољопривредне производње. Због високе нестабилности тржишта, пољопривредници се често опредељују за „спот тржишта”. Пословна повезаност произвођача са прерађивачима, односно откупљивачима заснива се углавном на нивоу уговарања „заједничке производње” или уговарања меркантилне производње за паритетну размену за инпуте у производњи. У овим пословним аранжманима пољопривредни произвођач веома често нема адекватну заштиту од ризика ценовних померања. Произвођачи примарних пољопривредних производа и откупљивачи, односно прерађивачи данас нису чврсто интересно повезани. Недостатак сигурности у планирању производње, односно избору врсте културе коју ће производити примарни произвођач може се отклонити чвршћим повезивањем произвођача са прерађивачима, односно откупљивачима кроз склапање уговора. У вези са тим, доношење овог закона ће омогућити да се у појединим секторима пропише могућност склапање уговора између примарних пољопривредних произвођача и прерађивача, односно откупљивача.

Задатак пољопривредне политике јесте да креира и спроводи мере и решења, које ће, између осталог, допринети побољшању ефикасности тржишног ланца. У вези с тим, држава ће предузети низ активности на унапређењу институционалног оквира и подршке свим видовима пословног повезивања и удруживања. Државна подршка јачању тржишног ланца примењиваће се кроз подршку јачању капацитета и ефикасности произвођачких организација и њихове инфраструктуре, развој система тржишних информација, као и кроз подршку произвођачима у области удруживања, маркетинга и управљања постжетвеним активностима. Јачање интегрисаности тржишног ланца биће подржано од стране државе, и то кроз подршку у виду помоћи у кофинансирању почетних административних трошкова и маркетиншких активности. Посебна пажња биће посвећена подршци удружењима произвођача и њиховом оспособљавању за учешће, између осталог, и у промовисању ознака квалитета.

Такође, вођење пољопривредне политике и доношење одлука које имају импликације на поједине секторе захтева савремене методе прикупљања података, одговарајућу обраду и њихову анализу. Систем тржишних информација пољопривреде Србије (СТИПС), као комплексан систем прикупљања информација о ценама пољопривредних производа и репроматеријала на националном нивоу, ради пружања података о ценама корисницима, успешно је успостављен још 2004. године. Међутим, у домаћем законодавству не постоји свеобухватан пропис, којим се утврђује и уређује начин функционисања СТИПС на начин како је то уређено у ЕУ. Усвајањем Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа успоставиће се јединствен правни оквир за даље унапређење и развијање СТИПС. Законом о уређењу тржишта пољопривредних производа биће прописана обавеза давања информација од стране учесника на тржишту. Методологија за прикупљање, обраду података и извештавање о ценама биће усклађена са европском методологијом, а на основу усклађених тржишних стандарда пољопривредних производа.

Како би се успоставио систем праћење упоредивих тржишних цена трупова и живих животиња, потребно је предвидети да се бележење цена односи на јасно дефинисану фазу стављања на тржиште. Стога је неопходно одредити врсте животиња на које се односи извештавање о ценама и на које се односи обавеза класирања. Означивање трупова би требало спровести у тренутку разврставања у категорије, односно класе. Од обавезе класирања се може направити изузетак уколико обим клања у том објекту нема значајан утицај на тржиште, уколико се ради о сопственој производњи објекта за клање, као и уколико се ради о свињским труповима пореклом од аутохтоних раса.

Као и у свакој другој тржишно оријентисаној економији, повремено дође до поремећаја на тржишту у смислу раста понуде одређеног производа и пада цене или обрнуто. Доношењем Закона о робним резервама („Службени гласник РС”, бр. 104/13, 145/14 – други закон и 95/18 – др. закон), укинута је надлежност Републичке дирекције за робне резерве у области јавних интервенција, која сада купује пољопривредне производе на тржишту само у циљу обезбеђења прехранбене сигурности становништва. Овим законом прописују се интервенције на тржишту, као врста мера уређења тржишта за поједине секторе, као и начин њиховог спровођења, што доприноси конзистентности и транспарентности пољопривредне политике и одржавању стабилности тржишта. Такође, прописане мере су усклађене са интервенцијама на тржишту ЕУ.

Закон о уређењу тржишта пољопривредних производа уређује питања еквивалентна питањима организације заједничког тржишта у оквиру Заједничке пољопривредне политике Европске уније (у даљем тексту: ЗПП) уз делимичну усклађеност са Уредбом (ЕУ) 1308/2013, док се потпуна усклађеност планира након стицања пуноправног чланства Републике Србије у ЕУ.

Основни циљеви које треба постићи доношењем Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа јесу функционално успостављање механизма уређења тржишта, њихово међусобно повезивање у јединствен правни оквир и усклађивање политике уређења тржишта пољопривредних производа у Републици Србији са правним тековинама ЕУ.

Посебни циљеви, које је потребно постићи имплементацијом Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа, јесу: развој нових услуга у тржишном ланцу и јачање логистичке инфраструктуре у производњи хране; повећање способности пољопривредних газдинстава за укључивање у глобалне тржишне ланце (снабдевање трговинских ланаца) кроз међусобно повезивање и успостављање система тржишних стандарда; јачање мотивације произвођача за разним облицима удруживања; јачање видљивости, односно препознатљивости домаћих производа на тржишту; унапређење извозних потенцијала сектора пољопривреде; јачање хоризонталних и вертикалних веза у производном ланцу, заснованих на тржишним принципима кроз постојање могућности уговорног повезивања примарних пољопривредних произвођача и прерађивача, односно откупљивача; смањење сиве економије и унапређење и развој произвођачких организација. Такође, овим закон уређују се мере које могу бити уведене с циљем одржавања стабилности тржишта и помоћи у најосетљивијим секторима, утврђују се правила за стављање производа на тржиште, дефинише се корисник мера уређења тржишта и контрола њиховог спровођења, као и друга питања од значаја за тржиште пољопривредних производа.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 1 – 5)

Основним одредбама Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа прописује се предмет уређења закона, значење појединих израза који се користе, обухват производа. Такође, прописују се и тржишне године, као и Систем тржишних информација пољопривреде Србије (СТИПС). Реч је о општим уводним одредбама којима се уређује предмет закона и основне дефиниције.

Чланом 3. овог закона дефинисани су сектори на које се односи овај закон, при чему су узете у обзир специфичности које сваки од наведених сектора има у Републици Србији и на основу којих се уврштава у овај закон. Сви остали производи су

разврстани под остали сектори. Такође, на овај начин је обезбеђена и конзистентност у смислу обухвата који је исти као и у ЕУ.

Чланом 4. овог закона уређују се у појединим секторима тржишне године као временски период у коме се спроводе одређени захтеви и мере уређења тржишта.

Чланом 5. овог закона уређује се питање прикупљања података и извештавања о ценама пољопривредних производа. Унутар Министарства, пољопривреде, шумарства и водопривреде (у даљем тексту: Министарство) СТИПС је већ данас оперативан, на основу Закона о пољопривреди и руралном развоју („Службени гласник РС”, бр. 41/09, 10/13 – др. закон и 101/16), а успостављен је још 2004. године. Међутим, у односу на садашњи обухват активности доћи ће до значајног повећања. Одредбе које се односе на СТИПС у Закону у пољопривреди и руралном развоју ће доношењем Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа бити стављене ван снаге. Основни циљ, који се жели постићи унапређењем овог система јесте усаглашавање методологије прикупљања и обраде података о ценама према захтевима ЗПП, како би се обезбедила упоредивост домаћих са европским еквивалентним подацима, чиме би се, утицало на благовремено извештавање о тржишним кретањима, а тиме и на правовремено реаговање у случајевима значајне флукуације цена.

ЗАХТЕВИ УРЕЂЕЊА ТРЖИШТА (чл. 6 – 23)

У овој глави прописују се захтеви који се односе на стављање пољопривредних производа на тржиште, а који обухватају захтеве за стављање пољопривредних производа на тржиште, посебне захтеве у појединим секторима, захтеве који се односе на произвођачке организације, удружења произвођачких организација и међугранске организације, прилагођавање понуде захтевима тржишта у сектору вина и уговорне односе у појединим секторима.

Чланом 7. овог закона уређује се питање тржишних стандарда који ће, када буду донети подзаконским актима на основу овог закона, постати обавезан услов за стављање на тржиште. Реч је о тржишним стандардима за поједине производе при чему се не доводи у питање спровођење било које друге одредбе која се односи на пољопривредне производе у делу хигијенских и здравствених стандарда донетих на основу Закона о безбедности хране („Службени гласник РС”, бр. 41/09 и 17/19). Осим тржишних стандарда, овим чланом се уређују и други захтеви, који обухватају употребу одређених дефиниција, ознака и продајних назива, као и употребу необавезних резервисаних напомена којима се потрошач информисе о посебним препознатљивим карактеристикама производа.

Класирање трупова важан је предуслов за стављање на тржиште, те се због тога утврђује обавеза класирања у секторима говеђег и телећег меса и свињског меса. Такође, утврђени су и изузеци од ове обавезе, односно да трупови, полутке и четврти који се стављају на тржиште не морају бити класирани ако потичу од животиња из сопствене производње лица који је власник објекта за клање и за које није закључен уговор о купопродаји; ако потичу из објекта за клање у коме се закоље мање од прописаног минималног броја грла (нпр. мале кланице); ако свињски трупови потичу од аутохтоних раса домаћих животиња.

За обављање послова контроле усклађености појединих пољопривредних производа са тржишним стандардима и издавања сертификата, као и за обављање послова контроле поступка класирања и издавања потврде, којим се потврђује исправност класирања може да се овласти правно лице које је регистровано у Агенцији за привредне регистре, односно које је уписано у други одговарајући регистар у складу са посебним прописом, за техничко испитивање и анализе и испуњава услове у погледу опреме и стручног кадра.

Једна од новина која се прописује Законом о уређењу тржишта пољопривредних производа, а која се односи на трговину свежим воћем и поврћем јесте и увођење Регистра трговаца воћем и поврћем у облику базе података коју ће водити Министарство, а у који би били уписани сви трговци који стављају на тржиште производе из сектора воћа и поврћа. У ЕУ је ово питање детаљније уређено Имплементационом уредбом Комисије (ЕУ) бр. 543/2011. Такође, може да се овласти трговац воћем и поврћем који је уписан у Регистар трговаца да за воће и поврће које он ставља на тржиште врши контролу усклађености са тржишним стандардима и издаје сертификат, ако за те послове испуњава прописане услове.

Законом се прописују и захтеви уређења тржишта у виду посебних одредби у појединим секторима као што су шећер, млеко и млечни производи, хмељ и дуван. У Уредби (ЕУ) 1308/2013 већи део заузимају посебне одредбе у сектору вина, међутим, ове одредбе су већ транспоноване у Закон о вину („Службени гласник РС”, бр. 41/09 и 93/12) тако да члан 15. овог закона упућује на одредбе Закон о вину. У сектору шећера прописана је обавеза достављања података о уговореној производњи шећерне репе, податке о производњи, продаји и залихама шећера, изоглукозе и других производа, као и податке о ценама шећерне репе и шећера, ради праћења тржишних кретања. У сектору млека и млечних производа прописује се да су први откупљивачи сировог млека дужни да доставе податке о количини укупно откупљеног сировог млека, ради праћења тржишних кретања. У сектору дувана прописана је обавеза достављања података о ценама по типу дувана ради праћења тржишних кретања. У сектору хмеља пољопривредни производи који се стављају на тржиште морају да имају издат сертификат о хмељу. За издавање сертификата одређен је Институт за ратарство и повртарство, Нови Сад. Наиме, у складу са Уредбом Комисије (ЕЗ) бр. 1295/2008 од 18. децембра 2008. године о увозу хмеља из трећих земаља, потврде које прате хмељ и производе од хмеља увезене из трећих земаља издаје агенција наведена у Прилогу I, а коју је овластила трећа земља порекла и тако издате потврде признају се као потврде о истоветности. У вези са тим, Институт за ратарство и повртарство, Нови Сад овлашћен је за издавање потврда о истоветности за хмељ који је пореклом из Републике Србије што је и објављено у „Службеном листу Европске уније”.

Једно од важнијих питања захтева уређења тржишта веже се за произвођачке организације. Садашња структура домаће пољопривреде са аспекта организационог облика учесника у пољопривредној производњи веома је неповољна, с обзиром да највеће учешће у структури производње имају породична пољопривредна газдинства. У Републици Србији не постоје произвођачке организације у форми какве постоје у ЕУ. Број постојећих удружења у Републици Србији, која су уско дефинисана и организована по врсти производње, је велики, посебно у области примарне пољопривредне производње. Међутим, та удружења су слабо развијена, а њихова улога и активности су ограничене. Већина удружења произвођача налази се на ниском степену организованости, који карактерише низак степен професионализације. Последњих година удружења су све видљивија, пре свега у ситуацијама када се појаве проблеми на тржишту, али је њихова преговарачка моћ углавном ниска због високе зависности од прерађивачке индустрије. Искуства нових држава чланица ЕУ указују на потребу да се са јачањем система удруживања пољопривредних произвођача кроз произвођачке организације почне што пре, како би се домаћи пољопривредни произвођачи на време припремили за тржишну утакмицу са европским произвођачима. Формирање произвођачких организација уобичајена је пракса у државама чланицама ЕУ. Произвођачка организација оснива се на иницијативу пољопривредних произвођача, са сврхом обједињавања активности појединачних пољопривредних произвођача у заједничке активности, које имају за циљ: планирање производње и

њено прилагођавање потражњи, концентрисање понуде и стављање на тржиште производа властитих чланова, оптимизацију трошкова производње, стабилизацију цена производа, подизање комерцијалне вредности и промоцију производа, као и спречавање кризних ситуација и ефикасно управљање њима. Зато је за усклађивање са европском легислативом, у делу који се односи на произвођачке организације неопходно успостављање адекватног законског оквира кроз Закон о уређењу тржишта пољопривредних производа којим ће се пружити основ за успостављање и организовање произвођачких организација кроз систем признавања од стране Министарства, подршку давањем финансијских средстава за њихово оснивање и почетак рада произвођачке организације, као и унапређење њиховог рада кроз финансирање реализације њихових оперативних програма.

Закон о уређењу тржишта пољопривредних производа даје могућност и признавања удружења произвођачких организација насталих на иницијативу најмање две, већ признате произвођачке организације, као и признавање међугранских организација. У државама чланицама ЕУ је обавезно признавање међугранских организација само у три сектора: маслиново уље и стоне маслине, свилена буба, као и у сектору дувана (члан 159. Уредбе (ЕУ) бр. 1308/2013). Овим законом дата је могућност признавања међугранских организација у свим секторима на које се овај закон односи.

У циљу подстицања активности произвођачких организација које се односе на прилагођавање понуде захтевима тржишта, дата је могућност да министар надлежан за област пољопривреде може да пропише мере које се тичу побољшања квалитета, промовисања боље организације производње, прераде и маркетинга, лакшег праћења кретања тржишних цена, као и могућности израде краткорочних и дугорочних прогноза производње.

Ради стабилизације тржишта министар може и у сектору вина прописати посебне тржишне захтеве којима се уређује понуда у овом сектору.

Уговорни односи између произвођача примарних пољопривредних производа с једне стране и прерађивача или откупљивача с друге стране, постају све важнији, зато је и чланом 23. Закона о уређењу тржишта пољопривредним производима прописано да свака испорука појединих пољопривредних производа према откупљивачу или прерађивачу мора бити покривена писаним уговором, као и то да произвођачка организација може да преговара у име својих чланова о уговорима пре испоруке од пољопривредника према прерађивачу или откупљивачу.

МЕРЕ УРЕЂЕЊА ТРЖИШТА (чл. 24 – 35)

Мере уређења тржишта обухватају: интервенције на тржишту, и то: јавну интервенцију, подршку приватном складиштењу, посебне интервентне мере, као и посебну подршку за пољопривредне производе која се односи на: мере подршке побољшања прехранбених навика деце и омладине, оперативне програме у сектору воћа и поврћа, мере подршке за уређење тржишта у сектору вина, мере подршке за уређење тржишта у пчеларству, мере подршке информисања и промоције пољопривредних производа.

На тржишту пољопривредних производа у Републици Србији не постоје јавне интервенције, а Републичка дирекција за робне резерве искључиво купује пољопривредне производе на тржишту у циљу обезбеђења прехранбене сигурности становништва. У Републици Србији је некада постојао механизам јавних интервенција, за чије спровођење је била надлежна Републичка дирекција за робне резерве. Међутим, доношењем новог Закона о робним резервама („Службени гласник РС”, бр. 104/13, 29/14 – други закон и 95/18 – други закон) укинута је надлежност Републичке дирекције за робне резерве у овој области, тако да, у овом моменту, не постоји

законски оквир, који би регулисао тржишне интервенције у складу са одредбама Уредбе (ЕУ) бр. 1308/2013, а која прописују механизме за интервенције на тржишту пољопривредних производа у ЕУ. ЗПП у овој области дефинише следеће механизме интервенције, и то: јавне интервенције, које се остварују купопродајом пољопривредних производа и интервенције на тржишту у виду подршке приватном складиштењу, које се остварују кроз механизам субвенционисања трошкова складиштења. Тржишне интервенције ЕУ заснивају се на куповини производа одређеног квалитета, због чега је неопходно употребити домаће складишне капацитете, у смислу обезбеђивања довољног броја складишта на територији Републике Србије, која могу класификовати и чувати производ према захтевима ЕУ. У овом тренутку у Републици Србији за одређени број производа (нпр. пшеница) постоји само неколико складишта која могу класификовати производ према ЕУ критеријумима. С друге стране, у оба механизма интервенције неопходно је да складишта за пољопривредне производе задовоље техничке захтеве, који се односе на складишни капацитет и опрему, као и услове за пружање гаранција пословања. Успостављањем законског оквира и институција надлежних за послове тржишних интервенција стварају се основни предуслови за очување стабилности тржишта и ублажавања евентуалних тржишних поремећаја. Такође, ове мере имају за циљ унапређење складишних капацитета и повећање броја складишта која испуњавају услове за класификацију и чување пољопривредних производа према правилима ЗПП.

Кључно је да одлуку о покретању јавних интервенција доноси Влада, да се утврђује интервентна цена која не може да буде виша од референтне цене, а која је претходно утврђена како би се осигурала транспарентност. Та је транспарентност обавезна и у погледу једнаког приступа производима интервенције и једнаког поступања према купцима, уколико се једног дана пољопривредни производи откупљени у јавној интервенцији буду пласирали на тржиште. Такође, јако је важно да се у интервентном откупу могу откупљивати само производи пореклом из Републике Србије.

Мера подршке приватном складиштењу покреће се када дође до пада тржишних цена испод референтног нивоа који, такође, претходно мора утврдити Влада. За ову, као и за меру јавне интервенције, важно је да их мора донети Влада због утицаја на буџетска средства, а што у случају евентуалне примене може бити значајан износ.

Укупно је шест сектора унутар којих се у ЕУ за одређене производе може одобрити подршка приватном складиштењу. То су следећи сектори: шећер, маслиново уље, говеђе и телеће месо, свињско месо, овчије и козије месо, као и млеко и млечни производи. За све наведене секторе је, осим маслиновог уља које се не производи у Републици Србији, овим законом прописана могућност подршке приватном складиштењу.

Обавеза класирања говеђег и свињског меса је неопходна у случају јавне интервенције или подршке приватном складиштењу. Класирање трупова се може прописати и за овчије и козије месо што у овом сектору није обавеза.

Посебне интервентне мере односе се на спречавање тржишних поремећаја због примена мера за спречавања ширења болести животиња, као на спречавање тржишних поремећаја који се могу директно приписати губитку поверења потрошача због постојања опасности за јавно здравље или здравље животиња. Искуство показује да озбиљни поремећаји на тржишту као што су значајно смањење потрошње или поремећаја цена могу бити везани за губитак поверења потрошача, због ризика по здравље људи или здравље животиња.

Такође, Закон о уређењу тржишта пољопривредних производа уређује посебну подршку за пољопривредне производе која се односи на мере подршке побољшања

прехрамбених навика деце и омладине, оперативне програме у сектору воћа и поврћа, мере подршке за уређење тржишта у сектору вина, мере подршке за уређење тржишта у пчеларству, мере подршке информисања и промоције пољопривредних производа. У суштини се ради о мерама подршке у четири важна сектора, и то: млеко и млечни производи, воће и поврће, вино и пчелињих производа.

Мере подршке побољшању прехрамбених навика деце и омладине односе се на секторе млека и млечних производа, као и воћа и поврћа и прерађевине од воћа и поврћа и доносе се ради побољшања прехрамбених навика деце и омладине која похађају образовно-васпитне установе и ради подизања свести у широј јавности о значају здраве исхране у развоју деце и омладине. Циљ је да се у сарадњи са привредним субјектима, у одређеним временским интервалима, у одређеним образовно-васпитним установама, дистрибуира ужина коју би чинило млеко и млечни производи, односно воће и поврће и прерађевине од воћа и поврћа (Листа прихватљивих производа). На тај начин би се омогућила потрошња домаћих и здравих производа међу предшколском и школском децом и указало на значај како домаће производње тако и на здраве прехрамбене навике које се управо креирају у овом периоду одрастања.

За Републику Србију је важан сектор воћа и поврћа. Финансијска средства за овај сектор се обезбеђују преко механизма оперативних програма којима се подржавају активности произвођачких организација. Активности произвођачке организације дефинисане кроз оперативни програм морају да доприносе испуњењу најмање два циља наведена овим законом и морају да буду усклађени са Програмом за одрживе оперативне програме на тржишту воћа и поврћа, који доноси Влада.

Сектор вина се због своје специфичности третира на посебан начин, због чега ће бити израђен посебан пакет мера подршке, којима ће се утврдити врста мера подршке сектору, циљеви и динамика спровођења тих мера и друго.

С обзиром да ЗПП на посебан начин третира пчеларство и производњу меда у ЕУ, кроз имплементацију специфичних мера подршке, успостављањем механизма за уређење тржишта производње меда у складу са правилима ЗПП, створиће се услови за унапређење производње у овом сектору и могућности примене компатибилних мера са мерама ЕУ.

Мере подршке информисања и промоције пољопривредних производа који су домаћег порекла и пласирани на домаћем и страном тржишту имају за циљ јачање конкурентности пољопривредног сектора Републике Србије. На овај начин би се олакшао пласман тих производа на домаћем и страном тржишту и повећао тржишни удео тих производа. Суштински циљ ове мере је подизање нивоа свести потрошача о предностима пољопривредних производа из Републике Србије, њиховој аутентичности и методама производње, као и подизање нивоа свести и препознавања система означавања квалитета производа пореклом из Републике Србије. Евидентно је да су ти циљеви подударни са циљевима ЗПП у ЕУ. Ово се посебно односи на још увек недовољно развијен сегмент традиционалних производа, као и других производа с ознакама квалитета и заштићеног географског порекла и органских производа, који су и у ЕУ у фокусу активности промоције. Тиме се може јачати и визуелна препознатљивост производа пољопривреде Републике Србије који сигурно могу да у пуно већој мери учествују у међународној трговини и тиме да повећавају додатну вредност домаће пољопривреде, а посебно оног дела прехрамбене индустрије који у преради користи високо квалитетне домаће сировине.

С обзиром да се мере уређења тржишта финансирају из буџета Републике Србије потребно је прописати и обавезе корисника мера уређења тржишта. Чланом 35. овог закона су прописане обавезе корисника мера уређења тржишта. Пре свега, обавеза

достављања тачних података о спровођењу мера уређења тржишта. Овим чланом јасно се утврђује и постојање одговорности потенцијалних корисника уколико користе неку од мера уређења тржишта да врате новчана средства добијена на основу нетачних података, прибављена супротно условима и одредбама овог закона и прописа донетих на основу њега, као и ако су добијена новчана средства ненаменски коришћења и ако су средства неосновано исплаћена услед административне грешке, а утврђен је и период обавезног чувања документације на основу којег су остварена одређена права.

СПРОВОЂЕЊЕ ЗАХТЕВА И МЕРА УРЕЂЕЊА ТРЖИШТА (чл. 36 – 38)

За спровођење захтева и мера уређења тржишта потребна су одређена финансијска средства, стога је прописан начин обезбеђивања ових средстава у буџету Републике Србије, и то на годишњем нивоу.

Поступање по захтевима корисника подршке за спровођење захтева и мера уређења тржишта у надлежности је Управе за аграрна плаћања. Такође, уређено је и ко и на који начин обавља контролу на лицу места.

ТРГОВИНА СА ДРУГИМ ДРЖАВАМА (чл. 39 – 42)

Овај део закона (трговина са другим државама) у овом моменту није у приоритетној групи мера за усклађивање са правним тековинама ЕУ, а потпуно усклађивање са ЕУ биће могуће тек када се успостави административни систем за спровођење на начин како се спроводи у ЕУ. У складу са искуствима других држава чланица ЕУ, планирано је да се са спровођењем ове мере отпочне постепено, уз избор мањег броја производа како би се на неки начин тестирао систем. Како би се спречили евентуални застоји у издавању дозвола који би имали негативне последице на привредне субјекте планирано је успостављање аутоматског система за издавање дозвола, уз испуњавање прописаних услова (инструменти осигурања). Такође, овим законом се прописују четири метода расподеле квота, три основна метода прописује и Уредба (ЕУ) 1308/2013, док четврта метода даје могућност расподеле тарифних квота комбинацијом ове три методе или увођењем неке нове методе. Разлог за то представља чињеница да Република Србија до момента приступања ЕУ може да примени било који од начина расподеле квота који је у складу са СТО правилима без обзира да ли се он примењује у ЕУ или не, а у циљу заштите домаћег тржишта. Први метод расподеле тарифних квота „први дошао – први услужен” се већ примењује у Републици Србији, и то на сличан начин као и у ЕУ, с разликом што се у овом тренутку у Републици Србији не примењује систем инструмената осигурања као у ЕУ.

Важан део је онај који утврђује поделу надлежности на начин да и надаље прва метода буде директно примењивана од стране Министарства финансија – Управе царине, док би се расподела тарифних квота по осталим методама обављала у Министарству.

Једна од новина која се прописује Законом о уређењу тржишта пољопривредних производа је и уређење ванредних интервентних мера и хитних ванредних интервентних мера (члан 41), а у циљу ефикасног реаговања надлежног органа на опасност од тржишних поремећаја услед значајног раста или пада цена на домаћем или иностраном тржишту. Ове мере ће се примењивати само у ретким ситуацијама када се оцени да све друге расположиве мере не би биле довољне. При том, неопходно је водити рачуна о међународним обавезама које је преузела Република Србија.

СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ (члан 43)

Надлежна инспекција, контролна тела, овлашћени трговац, односно класификатор имају право и обавезу стручног усавршавања у оквиру програма које доноси Министарство.

НАДЗОР (чл. 44 – 47)

У овој глави се утврђује инспекцијски надзор над спровођењем овог закона али и пратећих прописа који ће бити донети на основу овог закона, права и дужности надлежних инспектора, мере које налаже надлежни инспектор, као и надлежности за спровођење жалби. Прописују се надлежности пољопривредних, фитосанитарних и ветеринарских инспектора за инспекцијски надзор у вези с спровођењем овог закона и пратећих прописа донетих на основу њега у складу са поделом надлежности уређеном посебним прописима.

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ (члан 48)

У овом делу су прописане казнене одредбе, односно прекршаји за поступање супротно одредбама овог закона.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 49 – 52)

У овој глави прописан је рок који имају правна лица и предузетници да ускладе своје пословање ускладе са одредбама овог закона и прописа донетих на основу њега. Предвиђен рок за усклађивање је три године од дана ступања на снагу овог закона. Такође, временски период од датума ступања на снагу закона до датума његове примене биће искоришћен и за израду подзаконских аката и успостављање система.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Детаљан опис потребних финансијских средстава за успостављање система везаних за захтеве и мере уређења тржишта у складу са овим законом дат је у Акционом плану за преузимање, усвајање и спровођење правних тековина Европске уније у области пољопривреде и руралног развоја, Програму усклађивања домаћег законодавства с правним тековинама Европске уније, као и Програму економских реформи за период 2021 – 2023. године. Такође, оквиран износ финансијских средстава према корисницима мера уређења тржишта дат је у Националном програму пољопривреде за период 2018 – 2020. године у делу III Финансијски план.

Укупно процењени трошкови за успостављање система који су везани за имплементацију захтева и мера уређења тржишта, спровођење едукација, упознавање произвођача са променама које ће уследити, набавку хардвера и софтвера и повећање административних капацитета планирано је да износе 390.340.261 динара. Део ових трошкова биће финансиран кроз пројекте финансиране од стране ЕУ, и то првенствено кроз *Twining* пројекат „Јачање и усклађивање административних капацитета за успостављање уређења тржишта пољопривредних производа” у износу од 1.800.000 евра, односно 211.618.800 динара (прерачунато према званичном средњем курсу Народне банке Србије на дан 12. април 2021. године), и то: у 2021. години – 600.000 евра, односно 70.539.600 динара, у 2022. години – 1.020.000 евра, односно 119.917.320 динара и у 2023. години – 180.000 евра, односно 21.161 880 динара. За спровођење овог пројекта није потребно кофинансирање из буџета Републике Србије.

Разлика између укупно процењених трошкова за успостављање система који су везани за имплементацију захтева и мера уређења тржишта и трошкова који ће се финансирати из средстава ЕУ, а за које је потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије, износе 178.721.461 динар и биће планирана кроз буџетск средства

по истеку Twinning пројекта „Јачање и усклађивање административних капацитета за успостављање уређења тржишта пољопривредних производа”, односно од 2024. године.

Укупно процењени трошкови према корисницима мера уређења тржишта који се односе на буџетско планирање захтева и мера уређења тржишта из члана 36. овог закона планирано је да износе 438.000.000 динара у 2023. години, а за наредне и сваке друге године просечно 646.000.000 динара годишње.

Средства из буџета Републике Србије која се односе на имплементацију закона везаних за успостављање система, као и захтеве и мере уређења тржишта из члана 36. овог закона нису потребна у 2021. и 2022. години.

За захтеве и мере уређења тржишта који се односе на буџетско планирање захтева и мера уређења тржишта из члана 36. овог закона у 2023. години је планиран износ од 438.000.000 динара у оквиру раздела 24 – Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, глава 24.6 – Управа за аграрна плаћања, програм 0103 – подстцаји у пољопривредној производњи и руралном развоју, функција 420 – пољопривреда, шумарство, лов и риболов. План је да се трансформацијом одређених подстицаја у пољопривреди и руралном развоју део средстава са постојећих подстицаја преусмери на мере уређења тржишта. Тако је планирано да се са програмске активности/пројекта 0001 – директна плаћања 161.184.000 намењених за подстицаје по кошници пчела преусмери на мере подршке за уређење тржишта у пчеларству. Са програмске активности/пројекта 0002 – мере руралног развоја 145.065.600 динара преусмери на мере подршке за уређење тржишта у сектору вина, а са програмске активности/пројекта 0006 – посебни подстицаји 131.750.400 преусмери на мере подршке побољшању прехранбених навика деце и омладине и финансијску подршку за оснивање и почетак рада произвођачке организације.

Процењена финансијска средства треба узети само као индикативна, с обзиром да ће се током спровођења овог закона прилагођавати актуелној ситуацији, како у погледу одзива корисника мера уређења тржишта, тако и могућности имплементације. Детаљнија расподела буџетских средстава према врстама мера базираће се на годишњим уредбама о расподели средстава у складу са одредбама члана 36. овог закона, а на основу закона о буџету за сваку календарску годину. Са становишта конзистентности пољопривредне политике, важније је да се у спровођењу захтева и мера уређења тржишта настоји да се обезбеде процењени напред наведени износи.

Финансијска средства потребна за спровођење овог закона генерално следе финансијске процене из напред наведених докумената и Стратегије пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 – 2024. године („Службени гласник РС”, број 85/14), уз уважавање билансних могућности буџета, анализе промена у ЗПП, стања у преговорима за приступање Републике Србије Светској трговинској организацији (СТО), као и могућности коришћења фондова ЕУ и других фондова.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ
СА СТРАТЕШКИМ ДОКУМЕНТОМ**

Нацрт закона о уређењу тржишта пољопривредних производа усклађен је са Стратегијом пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 – 2024. године („Службени гласник РС”, број 85/14).

**ИЗЈАВА О ПРЕДВИЂЕНОСТИ УРЕДБЕ
ГОДИШЊИМ ПЛАНОМ РАДА ВЛАДЕ**

Доношење овог закона предвиђено је Планом рада Владе за 2021. годину.

**ИЗЈАВА
О ОСТВАРЕНОЈ САРАДЊИ, ОДНОСНО ПРИБАВЉАЊУ МИШЉЕЊА ОД ОРГАНА,
ОРГАНИЗАЦИЈА И ТЕЛА**

Не постоје посебни прописи према којима би Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде било обавезно да успостави сарадњу, односно прибави мишљења од органа, организација и тела у складу са чланом 39а став 4. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11, 30/13 и 76/14) приликом израде Нацрта закона о уређењу тржишта пољопривредних производа.

**ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ СА
СТРАТЕШКИМ ДОКУМЕНТОМ ВЛАДЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа/акта

- **Предлагач:** Влада Републике Србије
- **Обрађивач:** Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде

2. Назив прописа/акта

- Нацрт закона о уређењу тржишта пољопривредних производа

3. Да ли је пропис/акт усклађен са стратешким документом/стратешким документима Владе (заокружити)

(ДА)

НЕ

4. Са којим стратешким документом/стратешким документима Владе је пропис/акт усклађен?

- Навести стратешки документ/стратешка документа Владе:

- Стратегија пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 – 2024. године („Службени гласник РС”, број 85/2014).

- Навести део/поглавље стратешког документа/стратешких докумената Владе:

- **Део III Стратешки оквир**

Нацрт закона о уређењу тржишта пољопривредних производа представља правни акт чија имплементација ће директно утицати на остваривање циљева из Стратегије пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014 – 2024. године.

Стратегија представља платформу за усклађивање пољопривредне политике, законодавства и институционалне подршке пољопривреди са принципима и захтевима придруживања Републике Србије ЕУ.

- Навести циљ/циљеве из стратешког документа/стратешких докумената Владе који се испуњава/испуњавају доношењем прописа/акта:

- 1) Раст производње и стабилност дохотка произвођача;

- 2) Раст конкурентности уз прилагођавање захтевима домаћег и иностраног тржишта и техничко – технолошко унапређење сектора;
- 3) Одрживо управљање ресурсима и заштита животне средине;
- 4) Унапређење квалитета живота у руралним подручјима и смањење сиромаштва;
- 5) Ефикасно управљање јавним политикама и унапређење институционалног оквира развоја пољопривреде и руралних средина.

5. Уколико пропис/акт није усклађен са одговарајућим стратешким документом/стратешким документима Владе, навести разлоге:

/

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа

Овлашћени предлагач прописа – Влада Републике Србије

Обрађивач – Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде

2. Назив прописа

- Нацрт закона о уређењу тржишта пољопривредних производа
- *Draft Law on Organisation of Agricultural Market*

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа:

Нормативна садржина Нацрта закона о уређењу тржишта пољопривредних производа није у супротности са одредбама Споразума. Наиме, чланом 73. Конкуренција и остале економске одредбе став 9. прописано је да се правила државне помоћи, које су предмет Закона о уређењу тржишта пољопривредних производа неће односити на пољопривредне производе и производе из области рибарства.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума:

- Нема.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума:

- Нема.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума:

- Нема.

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

Нацртом закона о уређењу тржишта пољопривредних производа уређују се захтеви и мере уређења тржишта за пољопривредне производе, трговина са другим државама, као и друга питања од значаја за уређење тржишта пољопривредних производа што је у складу са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније 2018 – 2020 – трећа ревизија, а доношење самог прописа наведено у глави 3 Способност преузимања обавеза из чланства, поглављу 3.11 Пољопривреда и рурални развој, под поглављу 3.11.2 Организација заједничког тржишта (СМО).

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима:

Нацрт закона о уређењу тржишта пољопривредних производа може се довести у везу са Уговором о функционисању Европске уније и то са главом III Пољопривреда и рибарство чл. 42. и 43, а са којима није у сагласности. Наиме, национално законодавство Републике Србије не подлеже правилима утврђеним за оснивање и функционисање унутрашњег тржишта држава чланица ЕУ и оснивање организације пољопривредних тржишта ЕУ. Поменути одредбама Уговора о функционисању ЕУ уређује се унутрашње тржиште пољопривредних производа СМО (Common Market Organisation) из које су искључене државе нечланице, па тиме и Република Србија.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима:

- Уредба (ЕУ) бр. 1308/2013 Европског парламента и Савета од 17. децембра 2013. године о успостављању заједничке организације тржишта пољопривредних производа и стављању ван снаге уредби Савета (ЕЕЗ) бр. 922/72, (ЕЕЗ) бр. 234/79, (ЕЗ) бр. 1037/2001 и (ЕЗ) бр. 1234/2007;

- Уредба (ЕУ) бр. 1306/2013 Европског парламента и Савета од 17. децембра 2013. године о финансирању, управљању и надзору Заједничке пољопривредне политике и стављању ван снаге Уредбе Савета (ЕЕЗ) бр. 352/78, (ЕЗ) бр.165/94, (ЕЗ) бр. 2799/98, (ЕЗ) бр. 814/2000, (ЕЗ) бр. 1290/2005 и (ЕЗ) бр. 485/2008;

- Уредба (ЕУ) бр. 1370/2013 од 16. децембра 2013. године о утврђивању мера за одређивање одређене подршке и субвенција које се односе на Заједничку организацију тржишта пољопривредних производа;

- Делегирана Уредба Комисије (ЕУ) бр. 2017/1183 од 20. априла 2017. године о допуни уредаба (ЕУ) бр. 1307/2013 и (ЕУ) бр. 1308/2013 Европског парламента и Савета у погледу достављања информација и докумената Комисији;

- Сprovedбена Уредба Комисије (ЕУ) бр. 2017/1185 од 20. априла 2017. године о утврђивању правила за примену уредби (ЕУ) бр. 1307/2013 и (ЕУ) бр. 1308/2013 Европског парламента и Савета у погледу достављања информација и докумената Комисији и о измени и стављању ван снаге неколико уредби Комисије.

Уредба (ЕУ) бр. 1308/2013 основни је пропис Европске уније на који се наслања Нацрт закона о уређењу тржишта пољопривредних производа. Овај закон ће у тренутку доношења бити делимично усклађен са Уредбом (ЕУ) бр. 1308/2013, док се потпуна усклађеност очекује након стицања чланства Републике Србије у Европску унију.

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима:

- Нема.

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност:

Делимична усклађеност Нацрта закона о уређењу тржишта пољопривредних производа са секундарним изворима права ЕУ последица је тога што је ово нови пропис којим се тржиште пољопривредних производа уређује на један сасвим нови начин и што у овом тренутку не постоје довољно развијени потребни механизми за имплементацију мера уређења тржишта као мера аграрне политике, као и непостојање пратећих прописа који регулишу ову област. Унапређење ових механизма, доношење прописа, као и унапређење пратећих административних капацитета, допринеће вишем

степену усклађености Нацрта закона о уређењу тржишта пољопривредних производа са легислативом ЕУ у овој области.

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније:

До приступања Републике Србије Европској унији.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

На Српски језик су преведене следеће Уредбе Европске уније које су наведене као секундарни извор права:

- Уредба (ЕУ) бр. 1308/2013 Европског парламента и Савета од 17. децембра 2013. године о успостављању заједничке организације тржишта пољопривредних производа и стављању ван снаге уредби Савета (ЕЕЗ) бр. 922/72, (ЕЕЗ) бр. 234/79, (ЕЗ) бр. 1037/2001 и (ЕЗ) бр. 1234/2007;

- Уредба (ЕУ) бр. 1306/2013 Европског парламента и Савета од 17. децембра 2013. године о финансирању, управљању и надзору Заједничке пољопривредне политике и стављању ван снаге Уредбе Савета (ЕЕЗ) бр. 352/78, (ЕЗ) бр.165/94, (ЕЗ) бр. 2799/98, (ЕЗ) бр. 814/2000, (ЕЗ) бр. 1290/2005 и (ЕЗ) бр. 485/2008;

- Уредба (ЕУ) бр. 1370/2013 од 16. децембра 2013. године о утврђивању мера за одређивање одређене подршке и субвенција које се односе на Заједничку организацију тржишта пољопривредних производа.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- Не.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености:

Овај закона је урађен уз подршку Европске уније у оквиру Policy and Legal Advice Center (PLAC II) заједно са њиховим експертима Мирослав Божић и Анита Север Корен. Такође, експертска подршка пружена је и кроз пројекат The Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ), и то преко следећих консултаната Ружица Гело и Жаклина Јуришић, као и пројекат ИПА 2015 „Јачање капацитета за усклађивање са правним тековина Европске уније у области пољопривреде, руралног развоја, безбедности хране, ветеринарске и фитосанитарне политике” преко консултаната Андреја Мартоња Хитрец. Њихово мишљење је да је овај закон у највећој

могућој мери усклађен са регулативом ЕУ и прилагођен фази предприступног периода у коме се Република Србија налази. За поједине области је остварена и помоћ кроз ТАИЕХ обуке.

Такође, Генерални директорат за пољопривреду Европске уније (DG AGRI) је навео да Нацрт закона није потребно достављати њима на коментаре с обзиром да су на изради истог били укључени експерти из Европске уније и да је за њих у овом тренутку једино важан степен усклађености са прописима Европске уније.

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Сенад Махмутовић
по овлашћењу министра
број: 119-01-4/26/2020-09
од 9. децембра 2020. године

4827021.0116.11/5